

stillet et forslag, står vi så ikke reelt i den situation, at kritikken af menneskerettighedssituationen i Kina mister enhver troværdighed?

Hvis man ser på situationen for 2 år siden, da Danmark jo stillede et forslag, og så situationen i dag, ja, så er situationen i dag værre, og den går den forkerte vej. Derfor vil jeg godt spørge ministeren, når han nu siger, at der skal være en troværdig kritik: Hvis man ikke stiller det forslag nu, er der så overhovedet rest af troværdighed i kritikken, eller er der kun erhvervsinteresserne tilbage?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Danmarks medlemskab af FN's Menneskerettighedskommission ophørte den 1. januar, og Danmark er derfor ikke i stand til at stille en resolution, hvis vi efter nøje overvejelse fandt, at det var ønskeligt at gøre det. Det, der sker, er derfor, at vi sammen med de øvrige EU-lande i de kommende uger vurderer, hvorledes vi skal forholde os og om muligt finde frem til en fælles EU-holdning i forhold til EU's Menneskerettighedskommission.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 35

Søren Søndergaard (EL):

I de sidste uger er der kommet flere oplysninger frem om de begivenheder, som førte til USA's og Storbritanniens bombardementer af Irak i december, f.eks. har den tidligere våbeninspektør Scott Ritter fortalt, hvordan han og Richard Butler installerede lytteudstyr leveret af USA til brug for UNSCOM's arbejde i Irak. Efter at være brugt af UNSCOM i et stykke tid blev våbeninspektørerne i foråret 1998 koblet af systemet, og derefter fik de kun de oplysninger, som USA ønskede at levere videre.

Det førte så til, at Scott Ritter i august 1998 trak sig fra UNSCOM med udtrykkelig henvisning til manglende støtte fra USA, og i en kongreshøring har han direkte beskyldt cirkler i USA for at manipulere og intervenere i UNSCOM's arbejde. Han har også fortalt, hvordan USA og UNSCOM's chef, Richard Butler, helt bevidst fremprovokerede den krise med Irak, som begrundede bombardementerne her for nylig.

Det er jo oplysninger, som mildest talt ikke er særlig flatterende for USA, men det er jo også

oplysninger, som ikke kan være særlig gode for den danske regering, eftersom den danske regering fuldstændig ukritisk støttede angrebet og de begrundelser, der blev givet for angrebet.

Derfor vil jeg godt spørge udenrigsministeren, om der ikke er behov for en vis selvransagelse på det her punkt og en vis overvejelse om, hvordan vi undgår, at Danmark bringes i en lignende situation fremover.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Hvis påstandene om et samarbejde mellem FN's våbeninspektion og vestlige efterretningstjenester kan bekræftes, er det beklageligt, og det er beklageligt, at der herved sættes spørgsmålstegn ved våbeninspektionens uafhængighed.

Jeg må understrege, at både FN's generalsekretær og chefen for FN's våbeninspektion har afvist påstanden. Jeg har i sidste uge over for Det Udenrigspolitiske Nævn redegjort for situationen vedrørende Irak, og jeg skal derfor ikke gå dybere ind i det, men kun sige, at det er beklageligt, hvis en sådan kontakt til efterretningstjenester har fundet sted, men det er altså påstande, der er afvist både af FN's generalsekretær og lederen af våbeninspektionen.

Hvad særlig hr. Scott Ritter angår, må jeg gøre opmærksom på, at han ophørte med at være medlem af våbeninspektionen i sommeren 1998, så vidt jeg er bekendt med det, og altså ikke fulgte udviklingen, der førte til den seneste udvikling.

Søren Søndergaard (EL):

Nu er det jo ikke første gang, at vi oplever, at USA's begrundelse for militære aktioner ikke helt holder vand. Det er heller ikke første gang, vi oplever, at den danske regering bruger de begrundelser, der ikke helt holder vand, som argument for at støtte aktionerne. For eksempel støttede den danske regering sidste år bombardementerne af en medicinalvirksomhed i Sudan, ene og alene fordi USA påstod at have efterretning om fabrikkens tilknytning til og våbenproduktion for terroristen bin-Laden.

Enhedslisten var blandt dem, som bad om dokumentation, og det, vi fik, var et brev fra USA's udenrigsminister, hvori der stod, at denne her fabrik var tilknyttet bin-Laden. Det var jo ikke meget dokumentation, men det var, hvad der var.

Når det så efterfølgende viser sig, at der var tale om en ganske almindelig medicinalfabrik, og at bombardementerne mest var en afstraffel-